

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18418/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Ранђеловић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“, д.о.о. са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2934/23 од 18.04.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2934/23 од 18.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2934/23 од 18.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 22/22 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност и то за део кп .. КО ... уписане у ЛН бр. .. КО ..., у површини од 1,90 ари у износу од 258.590,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на истој непокретности у укупном износу од 8.937,60 динара, па је обавезан противник предлагача да предлагачу, као бившем власнику експроприсане непокретности, исплати на име новчане накнаде за експроприсану непокретност, као и на име новчане накнаде за биљне засаде укупан износ од 267.527,60 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2022. године, као дана доношења одлуке, до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 70.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2934/23 од 18.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Противник предлагача је против правноснажног решења донетог у другом степену благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, због којих

се ревизија може изјавити, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Наведена одредба Закона о парничном поступку, којом је уређен правни институт посебне ревизије као изузетног правног средства, сходно се примењује у ванпарничном поступку на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – др. закон), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побиваним другостепеним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за експроприсано земљиште у складу са стварним статусом тог земљишта као грађевинског земљишта, као и накнада за биљне културе са експроприсане парцеле. Овог због тога што су ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора Ауто пута Е –761, деоница Појате – Прељине („Сл. гласник РС“, бр.98/2013), што значи пре експропријације, која је извршена решењем од 30.03.2022. године, предметно земљиште, које се у катастру водило и користило као пољопривредно, постало грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18), без обзира што та промена намене и статуса земљишта пропустом надлежних органа управе није предведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побивана правноснажна одлука у складу са праксом Врховног суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда о којима је одлучивано истоветним захтевима предлагача, са истим или чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП и члана 30. ЗВП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по ЗПП може изјавити ревизија у имовинско правним споровима ако овим и другим законом није другачије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима, ако вредност предмета спора побиваног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Предлог у овој правној ствари поднет је 08.03.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења је 267.527,60 динара што по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 2.274,33 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изложеног, применом одредбе члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић